

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۰۸/۰۵

ولي الله ملكزی

د قلم نوکه او د توپک شپیلی

قلم داسی یو مخلوق دی چی خپل خالق یی ورباندی لوره کری او په ډیر درنښت یی یاد کړیدی) ن .وَأَلْقَمُ وَمَا يَسْطُرُونَ (او عظمت یی بیا پدی کی دی چی د ازل او تقدیر لیکي یی د همد په نوکه لیکلي دي. قلم داسی یو خلقت دی چی د هیڅ پیل، د ده له هست سره پیل شویدی .قلم داسی یو عنصر دی چی د ولسونو بدلون دده له خوښت سره تړلی دی. همدا قلم دی چی د تیرو پرکنو د زوال او عروج کیسی یی ثبت او انځور کړیدی. همدا قلم دی چی انسان ته انسانیت زده کوي او د خیر بنیگني ځلي په نښه کوي. همدا قلم دی چی د انسان په ذهن کی انقلاب راولي او د گوگل په پنجره کی بندویان زړه، له مینې او یا هم له کرکې څخه ډکوي .قرانکریم فرمایي :﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ انسان ته یی علم، ژوند او ځان پیژندنه د همدی قلم په ذریعه ورزده کړیده .

همدا قلم دی چی پخوانیو امتونو د خپل تمدن، اخلاقو، غورځو پرځو او ناکامیو داستانونه د هغه په ژبه کارلي او خپل راتلونکي زودات ته یی په میراث پریني دي .همدا قلم دی چی پخپلو نړیو نړیو لیکو او رنگونو سره، د یو چا د ژوند شاخص بدلوي .همدا قلم دی چی خلک دده له برکته خپل حسب او نسب پیژني .د همدی قلم په څوکه د نړی سترې معاهدې لاسلیک شوي او د ملیونونو انسانانو ژوند ژغورل شویدی .همدا قلم دی چی نغمی، ولولي او هنکامی زیروي او ترانی لیکي .

همدا قلم دی چی د مظلومانو له کریکو اوسلگيو، توپانونه جوړوي او د ظالمانو پولادي برجونه رنگوي .همدا قلم دی چی په ولسونو کی شور او زور رامنځ ته کوي، شعور او خودي راویښوي او د لاشعور او بی خودی احساس ته ټکان ورکوي .همدا قلم دی چی د لاهوت عقیده، د ناسوت له فلسفې څخه جلا کوي .نو ځکه خو ددی قلم هره لیکه جالبه ده، جذبه ده او د شاعر په ژبه یو جنون دی .ددی قلم هره کرښه یو فریاد دی، یوه کریکه ده او انگار دی . د الله تعالی په مبارک کتاب کی چی د طبیی او خبیثی د کلمو کومه یادونه شوی، هغه دواړه د قلم په واسطه لیکل کیري او بیا خپریري .له همدی ځایه، تکره لیکوال هغه ندی چی د خپلی لیکنی لپاره یواځی جادوگر لفظونه او قالبی جملي انتخاب کړي، بلکی ښه قلموال او انځورگر هغه دی چی د خلکو په زړونو او فکرونو کی د زغم او حوصلی تخم وکړي .د تعمیر او درناوی روحیه پیدا او پیاوړی کړي .او بیا د کرکې مخی ته دنگ دنگ دیوالونه هسک او په زړونو کی د نفرت بتان تس تس کړي .

دا سمه ده چی نن د نړی په لړ او بر کی ټول هغه تعلیم یافته خلک چی عصري او مودرنی ټکنالوژی ته لاس رسی لري، خپلی مقالی او څیرني د کمپیوټر له لاری کوي او ډیر کله قلم له گوتی نه وروري .خو باید په یاد ولرو چی همدا پرمختللی وسایل د هغه چا لخوا جوړ او کاریدلي دي چی د ښوونځي په لمړی ورځ یی پخپلو وړو وړو گوتو کی قلم نیولی او بیا یی په جب کی ټومبلی دی .

په کومه کوزه چی استنجا کیري، په کوم جانماز چی ستر رب ته سجدی کیري او په کومو الوتکو کی چی د حج لپاره، مکي مکرمې او مدینې منورې ته سفرونه کیري، دا ټول د قلم خاوندانو جوړ کړیدی. هغه چا چی ۴۹ کاله وړاندی په سپورمی کی خپل بیرغ پورته کړ هغه د قلم له برکته وو، او هغوی چی تیره اونی یی په مریخ کی د اوبو ډنډونه ومیندل، هغه هم د قلم له بابتته وو .نن چی څوک د سمندورونو په تل کی اډې جوړوي، پیسه یی په پیسو کی میره او خیره یی د کاني کرښه ده، دا ټول د قلم له زوره دي .

د قلم خپل تاریخ پدی گواه دی چی تل یی په حال کی ادلون او په مستقبل کی بدلون راوستی او هم یی د ماضي خاپونه له خانه سره خوندي ساتلی دي .له همدی امله، دا قلم د دوه مخي توري حیثیت لري، که مخکي ولاړه نو دښمن ورباندی برغند برغند شي او که په څنډ راغله نو تورزن ورباندی خپل ځان سوندی بوندی کړي .په ښکاره ډول خو د قلم نوکه ډیره پڅه او کمزورې بریني، ولی غږ یی د توپک له ماشي ډیر هیبت ناک او لمبه یی د شپیلی له تاوه ډیر غښتلی ده .

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکي په خیر و لولی

خو دريغه دريغه، نن ځمونږ په ولس کې ترټولو بې قدره او له پامه غورځول شوی عنصر، همدا قلم دی. نن په مدرسو کې ځمونږ نوي کول ته د قلم او کتابچې په ځای په بکسونو کې باروت اچول کېږي، له ژوند سره د مينې په ځای، له خپل ځانه د نفرت او د نورو د وژلو سبق ورکول کېږي. نن د ډيورند په لړ او بر کې د اور او باروتو راج دی، د همدې قلم په تور رنگ ليکل شوي قرآنونه سوځول کېږي او د (توپک زما قانون) بيولالي زمزمه کېږي. کوم قومونه او ډلگۍ چې د قلم د نوکې په ځای د توپک له ماشي څخه کار اخلي، هغوی به تل خوار او زار وي. په نړيواله ټولنه کې به يې وزن له بنکې سپک او پيزوان به يې د کاروان په آخر کې، د بل په لکې پورې تړلی وي. خپلواکي به دوی گټي خو د اتلوالی جوغه به د بل چا په سر اېښودل کېږي. قرباني به دوی ورکوي، سری ويني به د دوی توئيري، په بې شناختو قبرونو کې به دوی خښيري خو باداري او واکمني به پری بل څوک کوي.

که د ډيورند په دواړو غاړو کې د قلم دا تور مخي غلیمان د توپک په شپيلی سره د علم، عرفان او قلم خاوندان وژني، ښوونځي سوځوي او ښوونکي د موجي په تار حلالوي، نو دوی د کعبې په ځای ترکستان ته روان دي. حورو، غلمانو او جنت ته غزیدلی لاری، د بې گناه انسانانو په کوپړيو او هډونو نه تيريري، بلکې جنت گټل د مرگ په ځای نورو ته د ژوند په بښلو کې دی. لکه د خپل ولس په درد درمند ځوان شاعر، بخت زاده دانش چې وايي:

د حورو او غلمانو دی مالت ته بلها لاری دي
په مرگ کې جنت مه گوره، جنت ته بلها لاری دي